

AYON HELIOS

Hľadanie slnka...

AUTOR MIROSLAV MAGLEN
FOTO AYON

Už dávno som so svojimi reproduktormi nepočul dobrý elektrónkový koncák. Preto ma možnosť otestovať AYON HELIOS od rakúskeho výrobcu potešila.

Menej šťastný som však bol po dovezení prístroja domov, keď som musel vykladať veľkú, ťažkú krabicu z auta sám. „Dvaja, aké krásne je byť dvaja...“ to som si myslel pri nosení a následnom vybaľovaní. Nuž pri vyberaní zosíka z krabice by som odporučil každému zavolať si priateľa na telefón alebo si pár týždňov predtým poriadne „máknúť“ v posilňovni. Ja som si „mákol“, no aj tak som sa zapotil. No nie je to len o hrubej sile, ale aj o obozretnosti, a preto si určite dajte pozor na to, že väčšina váhy prístroja je v zadnej časti, kde trónia mohutné výstupné transformátory. Menšia nešikovnosť a nerovnováha môže spôsobiť prevrhnutie prístroja, poškodenie jeho povrchu, zničenie

parkiet, alebo zrútenie skleneného stolíka pod hifi... No keď ste skutočne ste vlastníkom vakuu s tenšími sklenenými poličkami, tak ho v tomto prípade dajte radšej na bok, lebo pomerne malý prístroj váži 51 kg!

Prístroj som osadil elektrónkami za pomoci návodu a bielych rukavičiek. Pri označovaní krabičiek od malých elektrónok asi zaúradoval malý škriatok, nálepky boli prehodené, ale nakoniec pri zapojení rozumu to nerobilo problém, nezapojil som tieto elektrónky podľa nálepiek, ale podľa druhu a po chvíli som mohol štknúť skrytým spínačom. Po tejto namáhavej práci som si sadol a trochu sa po-

kochal pohľadom na pomaly sa rozsvetujúce žeraviace mriežky elektrónok, ktorým kontroval červeným svetlom podsvietený nápis ayon. Okrem tohto a dvoch malých nápisov nešpatí už masívny hliníkový predný panel nič. Tento dizajnový minimalizmus pekne kontrastuje s odrazom elektrónok v štyroch masívnych pochromovaných valcoch, ktoré slúžia na estetické ukrytie oných transformátorov, ale aj na elektromagnetické odtienenie. Každý má možnosť sa rozhodnúť, či použije ochranné mriežky na elektrónky, ktoré pri celkovom pohľade na prístroj nijako esteticky nevadia. Ja som ich iba opatrne nasadil, aby som počas testu ochránil elektrónky pred mechanickým poškodením alebo pred elektromagnetickým smogom. Zo zadnej strany prístroja to bola skoro klasika. Masívne zlatené reproduktorové svorky s možnosťou zapojenia reprákov s impedanciou 4 a 8 Ω , po jednom páre symetrických a nesymetrických vstupov. Čo viac potrebujete na prevádzku koncového zosilňovača?

Ďalšie nuansy som zhodnotil, až keď som prístroj skúšal s viacerými zdrojmi signálu. A ako sami poznáte zo svojich domácich pokusov, môže nám vzniknúť takzvaná zemniaca slučka, ktorá sa prejavuje nepríjemným „brumením“ v rebráčkoch. Niektorým poslucháčom modernej a experimentálnej hudby sa síce môže zdať hlasný brum s frekvenciou 50 Hz ako najlepšia symfónia, ale ja som vždy radšej použil malý nenápadný prepínač s nápisom GROUND. Ďalšou vychytávkou je červené svetielko nad týmto prepínačom, ktoré deteguje, či je fáza sieťového prívodu na správnom mieste.

Architektúra zapojenia je paralelná single-ended v triede A, samozrejme, bez spätnej väzby. Štyri triódy 6C33, o ktorých výrobca tvrdí, že sú ideálne pre výkonové audiozosilňovače, poskytujú dokopy 2 x 40 W muzikálneho výkonu. Súčasťou zapojenia sú ešte 6BQ5, po dve lampy na kanál a ako budiace elektrónky klasické 12AU7. Keď odmontujeme spodný panel, uvidíme ďalšie štyri menšie transformátory a niekoľko plošných spojov „natrieskanych“ súčiastkami. Hovorím si: „Kde ešte budú nejaké skryté trafáky??“ No našťastie už veľa miesta nezostávalo, jedine keby výrobca ešte nejaké potajme skryl do diaľkového ovládania, tak som dokopy napočítal osem transformátorov. Hneď mi bola trochu jasnejšia cena prístroja, lebo urobiť skutočne kvalitný transformátor nie je hračka za pár centov. Ako sme si už pri mnohých moderných elektrónkových zosilňovačoch zvykli, tak BIAS je nastavovaný automaticky. K technickému opisu možno ešte jedna informácia, že súčasťou testu bolo aj porovnanie CINH vstupov so symetrickým XLR vstupom, a ako sa dalo predpokladať, cez ten bol zvuk lepší, precíznejší.

ZVUK

Po dňoch „podmazového“ počúvania a zahrievania posluchovej miestnosti som usúdil, že „zahorovania už stačilo“ (aj letného prikurovania miestnosti), a prešiel som k serióznemu posluchovému testu prístroja. Nejakú predstavu o tom, čo ma čaká, som už mal, lebo občas som si sadol k nejakej tej skladbičke, čo vo mne umocňovalo očakávania zaujímavej prácičky. Na začiatok som ako zdroj signálu zapojil CD prehrávač a vybral som výberovku od vydavateľstva Chesky Records. Hneď v druhej skladbe s názvom 52nd Street bolo jasné, že priestorovosť pravo-ľavá, ako aj predozadná bude silnou stránkou tohto prístroja.

Kontrabasista sa postavil k zadnej stene miestnosti, saxofonista prišiel ako druhý a postavil sa viac dopredu a začal kontrovať svojimi hlbšími tónmi. Aj zvuk trúbky z druhej strany bol dobre vykreslený, a keď som sa sústredil

na perkusionistu, tak sa dalo vnímať, ako jeho ruky udierajú a dotýkajú sa membrán bong. V ďalších skladbách som sa sústredil na spev a podanie hlasu. Všetko bolo v poriadku, aj detaily a zafarbenie, veď koniec koncov zdrojom signálu bolo elektrónkové CD Ayon CD-3s, ale zažiadalo sa mi posunúť kvalitu ešte o stupienok ďalej.

Tak som konečne zapojil gramofón, a keďže z predchádzajúcich počúvaní bola poruke LP od Kari Bremnes, tak za malú chvíľu sa už po miestnosti ozývala nórčina. Spokojne som sa usadil do kresla a v pokoji som vnímal jednotlivé nuansy spevu, ale aj dynamiku hudobného „podmazu“. Na prekontrovanie dynamiky som použil viacej interpretov, napríklad aj Depeche Mode, Bjork.

Pri elektrónkových zosilňovačoch v oblasti dynamiky očakávam vždy viacej jemnosti a ladnosti ako pri tranzistorových „surovcoch“.

Potom som prešiel na klasiku, veľké symfonické telesá s pompéznymi nástupmi ukážu, čo má v sebe aparatúra skrytá, a niekedy aj vyplávajú na povrch nedostatky, ktoré pri iných žánroch zostávajú skryté. Tentoraz sa však nové nepríjemné na povrch nedostalo, len som sa utvrdil v tom, že aj v posluchovej miestnosti sa dá vytvoriť veľká vzdušná scéna plná informácií a jemnosti. Na koniec som si pustil Bolero. To už však nebol test, ale meditácia plná očakávania a gradácie presných zvukov, ale predsa, prekvapilo ma prirodzené zafarbenie organu, ktoré poznám skôr z chrámov a koncertných miestností.

ZHODNOTENIE

Musím povedať, že test tohto prístroja potvrdil, čo napísali aj iní zahraniční redaktori. Vynikajúce 3D zobrazenie priestoru, vzdušnosť a ľahkosť prejavu, no s dobrou dynamikou a presnými basmi. V kombinácii s robustnou konštrukciou a dobrým dizajnom vhodný partner do domova každého audiofila, ktorý sa nebojí zainvestovať. Úplne na záver sa nebojím povedať, že výrobca sa nemýlil. Pri hľadaní názvu použil slovo Helios, čo znamená slnko, ktoré dokáže priniesť svetlo do domova.

Hodnotenie

+

stredy a výšky úžasné
veľká vzdušná scéna

-

o trochu slabšia dynamika
na spodkoch

AYON HELIOS

OSTATNÉ KOMPONENTY, S KTORÝMI SA POČÚVALO

Reproduktory: AVALON EIDOLON

Predzosilňovač: AYRE K-1

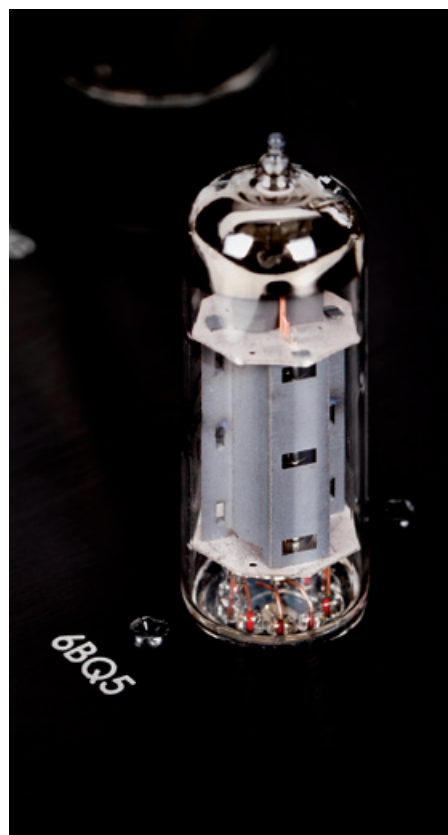
CD: AYON CD-3S, AUDIO ANALOGUE PAGANINI

Gramofón: GARRARD 501 + SME IV,
NOTINGHAM ANALOGUE HYPERSPACE

Prenoska: KOETSU URUSHI

Káble: NIRVANA (Repro),
NIRVANA XLR a CINCH (prepojovacie),
CARDAS NEUTRAL REFERENCE (phono)

Zosilňovače na porovnanie: AYRE V-1, JJ322

Impedancia reproduktorov: 4 & 8 Ω

Frekvenčný rozsah: 10 Hz – 50 kHz

Výkon: 2 x 40 W

Výkonové elektrónky: 4 x 6C33

Rozmery: 51 x 41 x 25 cm

Váha: 51 kg

Vstupy: RCA & XLR

Vstupná impedancia: 100 kΩ

Zapojenie: PSE-HC Triode, Class-A

Cena: 7 995 eur